

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 888/2023
26.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовић, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Шијан, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3195/22 од 05.10.2022. године, у седници одржаној 26.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3195/22 од 05.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3195/22 од 05.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7377/21 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име разлике у плати, а до пуног двоструког износа плате коју је остваривао на пословима са којих је ступио у Службу за борбу против организованог криминала за период од 01.08.2015. године до 31.08.2018. године исплати укупан износ од 3.022.175,09 динара, у појединачно опредељеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца, на износе из става првог изреке уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, доприносе за обавезено пензијско и инвалидско осигурање, Републичком фонду за здравствено осигурање, Филијала Београд доприносе за обавезно здравствено осигурање и Националној служби за запошљавање доприносе за осигурање за случај незапослености, све за период од 01.08.2015. године до 31.08.2018. године по стопама важећим на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 336.010,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 3195/22 од 05.10.2022. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 7377/21 од 05.05.2022. године и жалбу тужене одбио као неосновану. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – други закон) у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају, није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћеног дела зараде до двоструког износа зараде за период од 01.03.2013. године до 31.03.2016. године, са припадајућом каматом и доприносима. Побијана одлука, којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одговарајућег материјалног права на утврђено чињенично стање. Тужена у ревизији кроз оспоравање налаза и мишљења судског вештака суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што није разлог због кога може да се изјави посебна ревизија на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из наведеног разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП Врхови суд одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 21.09.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 3.022.175,09 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни споро у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић